
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

2 / 2026

Milí farníci,

začínají největší a nejkrásnější svátky v celém liturgickém roce. Nikdy mě nepřestane fascinovat velikonoční příběh, kdy se z totální beznaděje rodí absolutní vítězství. A přitom to vypadalo na definitivní konec. Evangelista píše: „Před vchod hrobky přivalil (Josef z Arimatie) velký kámen a odešel.“

Cítili jste se někdy podobně? Že jste před hrob vašich plánů, snů a ambicí přivalili pomyslný kámen a považovali vše za skončené? Já už mnohokrát. A zas a znovu mě Bůh překvapuje, jak dokáže bez problémů vzkřísit to, co já považoval za beznadějně ztracené. Mnohdy rozmetá ty moje ubohé cíle, aby z trosek vytvořil něco mnohem lepšího, co mě ani ve snu nenapadlo, že by mohlo jít. A často slyším i z vašich svědectví a vyprávění, jak Pán neustále dělá zázraky. To velikonoční ráno tehdy před téměř 2000 léty je plné dynamiky, pohybu, zpočátku zmatku i chaosu. Jedna zpráva střídá druhou. Viděli ho, zmizel jím, mluvila s ním, není tady. Slova vyjadřující něco, čemu se rozum vzpírá uvěřit. A nakonec je to tak, vstal z mrtvých! Vzkříšení zahajuje novou etapu v životě učedníků a učednic. Nic už nebude jako dřív, jenže teď už v tom nejlepší slova smyslu. I když od nich odešel, zůstává s nimi a sesílá Ducha Svatého. Tohle nebyli schopni naplánovat ani v těch nejděsivějších snech. Od těch časů Bůh koná stále. Někdy skrze něco neuvěřitelného, někdy skrze něco zcela obyčejného.

Asi jsem některé z vás před nedávnem trochu vyděsil kázáním o proměně farnosti. Ne, vůbec si nemyslím, že by naše farnost byla mrtvá. Naopak, je tady spousta důkazů o životi. Jak říkáv otec Jan Peňáz: „Co je živé, to se hýbe, co se hýbe, je živé.“ Vidím spoustu pohybu směrem k lidem i k Bohu. Otázka zní: „Je nějaká proměna farnosti nutná?“ Vždyť tady toho máme tolik! Hodně jsem se za to modlil a předkládal to Pánu. Ne, neřekl, že to musím udělat, jen mě nenápadně vedl k tomu, abych to sám chtěl. A jak už bylo onu neděli při kázání řečeno, mám sen, možná šílený, možná by se dalo říct, že až přespříliš ambiciózní, ale pokud na tom společně začneme pracovat, může se to s pomocí Boží a v síle jeho Ducha začít zhmotňovat.

I tehdy o Velikonocích se zdálo být vše ztracené a bláznivé. Přesto Kristovi učedníci za několik desítek let zaplavili Ježíšovým učením celý tehdejší známý svět. A pochopitelně se to neobešlo bez překážek, vždyť je na to jejich Mistr a Pán předem upozorňoval.

Proměna farnosti znamená něco nastartovat u sebe, u každého z nás. Aby se nás Duch Svatý zmocnil, aby v nás rostla touha zapalovat v jeho síle celý svět, aby Ježíšovo jméno skrze nás mohli poznávat všichni, jako tehdy v počátcích církve. Nereálné? Bláznivé? Tak to vypadalo už tehdy, ale znovu se ukazuje, že u Boha není nic nemožného.

Požehnané Velikonoce i Letnice přeje a k tomu žehná

o. Michal +

P. S. Nebojte se, zatím je vše v přípravné fázi a o jakémkoliv postupu či nastávajícím změně budu včas informovat.

Život ve farnosti

	<i>Liturgická oslava</i>	<i>Akce</i>	
5. 4.	Zmrtvýchvstání Páně	18:30	Večer chval
9. 4.		7:45	Snídaně na faře
12. 4.	Svátek Božího milosrdenství	17:00	Benefiční koncert
16. 4.		7:45	Společenství seniorů na faře
17. 4.		9:00 18:00 19:00	Setkání maminek Mše sv. za nemocné Chvály ForHim
18. 4.		9:00–17:00	Ministrantská pouť Rajhrad
19. 4.	3. neděle velikonoční		
21. 4.		18:00	Mše sv. na úmysly dárců
24. 4.		19:00 19:00–20:00	Adorace 24 Adorace se zpěvy z Taizé
25. 4.	Svátek sv. Marka	9:00–10:00 18:00 19:00	Děti víry Mše sv. za zemřelé Zakončení adorace 24
26. 4.	4. neděle velikonoční		
1. 5.	sv. Josefa dělníka	17:00 18:00	Adorace s možností svátosti smíření Mše sv. za nemocné
2. 5.		18:30	Večer chval
8. 5.			Brněnská pouť do Křtin
10. 5.	6. neděle velikonoční	15:00	Žehnání dopravních prostředků
14. 5.	Slavnost Nanebevstoupení Páně	7:00 7:45	Mše sv. na úmysly dárců Snídaně na faře
15. 5.		9:00 19:00	Setkání maminek Chvály ForHim
16. 5.	Svátek sv. Jana Nepomuckého	9:30	Sv. zpověď prvkomunikantů
17. 5.	7. neděle velikonoční	10:00	První sv. přijímání
21. 5.	Výročí posvěcení katedrály	7:45	Společenství seniorů
22. 5.		19:00	Mariiny dcery
23. 5.		7:00 7:00–10:00 9:00–10:00 14:00–21:50	Mše sv. za zemřelé Mariiny dcery Děti víry FULL OF LIFE
24. 5.	Slavnost Seslání Ducha Svatého		
29. 5.		19:00–22:00 22:00	Noc kostelů Začátek adorace 24
30. 5.	Památka sv. Zdislavy	19:00	Zakončení adorace 24
31. 5.	Slavnost Nejsvětější Trojice		
4. 6.	Slavnost Těla a Krve Páně		
5. 6.		17:00 18:00	Adorace s možností svátosti smíření Mše sv. za nemocné
7. 6.	10. neděle v mezidobí	18:30	Večer chval
11. 6.		7:45	Snídaně na faře
12. 6.	Nejsvětějšího Srdce Ježíšova	9:00 19:00	Setkání maminek Noční adorace Ořešín
14. 6.	11. neděle v mezidobí		
17. 6.		18:00	Mše sv. na úmysly dárců

	<i>Liturgická oslava</i>	<i>Akce</i>	
18. 6.		7:45	Společenství seniorů
19. 6.		19:00 19:00–20:00	Začátek adorace 24 Adorace se zpěvy z Taizé
20. 6.		9:00–10:00 19:00	Děti víry Zakončení adorace 24
24. 6.	Slavnost narození Jana Křtitele		
26. 6.		19:00	Chvály ForHim
27. 6.		7:00	Mše sv. za zemřelé
28. 6.	12. neděle v mezidobí		
29. 6.	Slavnost sv. Petra a Pavla		

Adorace za obnovu víry ve farnosti

- každou neděli (kromě 1. neděle) od 18:30 v kostele

Páteční adorace

- půl hodiny před mší svatou, na 1. pátek od 17:00

Praxe křesťanské meditace

- každé liché úterý od 18:45

Modlitba korunky k Božímu milosrdenství

- v pátek v 17:45

Novéna k P. Marii Ustavičné pomoci

- v sobotu po mši svaté

Modlitba růžence za národ

- každou neděli v 9:30

Modlitba růžence u kaple na Ořešíně

- každý čtvrtek v 18 hodin

Růžencová pouť okolo Ořešína

- každé 1. pondělí v měsíci ve 20:00 od konečné autobusu č. 70, návrat ve 21:00 zpět ke konečné

Ministrantská schůzka

- v sobotu 18. 4. (pouť do Rajhradu), 9. 5. a 6. 6.

Přípravy na 1. sv. přijímání

- ve středu 1. 4., 8. 4., 15. 4., 22. 4., 29. 4., 13. 5.
- v sobotu 16. 5. se svátostí smíření

Benefiční koncert pro Mary's Meals

- v neděli 12. 4. od 17:00

Májové pobožnosti

- v úterý a ve středu (děti) po večerní mši svaté, na Ořešíně u kapličky ve čtvrtek od 18:00

Pěší pouť do Křtin

- v pátek 8. 5. od 9:00, více informací bude v ohláškách

Žehnání motorek a dopravních prostředků

- v neděli 10. 5. v 15:00

Festival FULL OF LIFE

- v sobotu 23. 5. od 14:00 do 21:50. Místo konání: parkoviště před kostelem, venkovní prostory církve ČSH, areál nad kostelem, kostel sv. Vavřince

Noc kostelů 2026

- v pátek 29. 5., zahájení mší svatou v 18:00, od 22:00 Adorace 24

Farní výlet dětí z náboženství

- v sobotu 30. 5., podrobnosti budou včas v ohláškách

Blahorečení kněží Jana Buly a Václava Drboly

- v sobotu 6. 6. na výstavišti v Brně – podrobnosti na plakátech

Konec školního roku

- poslední mše svatá zaměřená na děti bude ve středu 10. 6., po ní následuje na farní zahradě táborák pro děti a rodiny

Farní den

- 21. 6. na faře/farní zahradě. Rezervujte si odpoledne. ☺

Setkání úklidových skupin

- v pondělí 18. 5. od 19:00 na faře

Setkání lektorů

- v pondělí 1. 6. od 19:00 na faře

Společné setkání farních buněk

- v úterý 9. 6. na faře

Změna termínu květnového večeru chval

- květnový večer chval výjimečně nebude v plánovaném termínu v neděli 3. 5., ale v sobotu 2. 5. od 18:30

Svátost biřmování 2027

24. září 2026 by měla proběhnout první příprava na svátost biřmování. Většinou stanovuji předem nějaká kritéria, takže letos to vidím na spodní hranici deseti účastníků. Tuto svátost by měl přijmout každý dospělý křesťan, respektive ten, který v okamžiku přijetí svátosti dovršil 15 let. A samozřejmě horní hranice neexistuje, takže směle můžu napsat od 15 do 99 let. Přípravy by probíhaly zřejmě každý čtvrtek večer. Přihlašovat se můžete už po Velikonocích na e-mailu brno-reckovice@dieceze.cz nebo na telefonu 604 642 912. A taky, to budu obzvlášť rád, u mne osobně. Zkušené a dříve biřmované prosím o povzbuzení váhajících.

Na společná setkávání se těší

o. Michal +

Jan Bula ve svědectví z naší farnosti

Na výzvu brněnského biskupství podává toto svědectví před blahorečením dvou umučených kněží naší diecéze:

Sama jsem P. Jana Bulu nepoznala, to nebylo možné, Bůh ale chtěl, aby se naše životní příběhy alespoň kratince prořaly. U něho to bylo na konci jeho kněžské dráhy, u mne naopak v samém počátku života.

P. Jana Bula po svém vysvěcení na kněze (k tomu došlo dne 29. července 1945) působil jako kaplan a od roku 1949 i jako administrátor v Rokytnici nad Rokytnou. Do této farnosti patří i malá obec Chlístov, odkud pochází moje rodina a kde jsem se v roce 1951 narodila. V rokytnickém kostele sv. Jana Křtitele oddal pater Bula moje rodiče Marii, rozenou Svobodovou a Jaroslava Žampu dne 2. prosince 1950. Až při psaní této vzpomínky mě napadlo, že této svatbě už jsem byla přítomná, byť zatím jen v lůně svojí maminky. A že tehdy, když mu nebylo dovoleno mě pokřtít, požehnal náš nový blahoslavený s novomanželi i mně samé. Pokládám to za velkou milost.

Po mém narození 23. dubna 1951 domluvili rodiče s Janem Bulou křest v rokytnickém kostele. K této svátosti mělo dojít – a také došlo – 6. května 1951. Jenže pouhý týden před křtem, v pondělí 30. dubna 1951, byl pan farář Bula odvezen STB přímo z hodiny náboženství v místní škole a už nikdy se nevrátil. Můj křest převzal P. František Klement, farář z Čáslavic, který v Rokytnici krátce zastupoval.

Zatčeno bylo tehdy v našem kraji mnoho kněží a dobrých sousedů, Rokytnici

a široké okolí ohromila hrůza a strach. Navzdory tomu katolíci, jejichž názory jsem později slyšela a také převzala, nepřestali věřit v nevinu většiny obětí, především pak P. Jana Buly. Lidé vzpomínali na jeho živou, aktivní pastorační práci, na jeho lásku k lidem. Jak po celou dobu svého krátkého, ale plodného působení objížděl farníky na kole a později i na motorce, kterou mu koupil jeho bratr. Velmi oblíbený byl zvláště dětmi a mládeží.

Velmi rád maloval. Přátelil se s nejednou rodinou a blízký byl také rodině naší, pro kterou namaloval obrázek Panny Marie s Ježíškem. Obrázek ještě stihl mladý kněz předat, byť nedokončený, krátce před svým zatčením. Slib, že když najde víc času, ještě na obrázku upraví podobu krajiny na

Vysočině a pak dílko podepíše, už splnit nemohl.

Je zajímavé, že malý Ježíš drží v pravici malou trnovou korunu. Byla to snad předzvěst brzkého, tak krutého autorova příběhu? To už ví jen sám Bůh.

Obrázek stále vlastní moje teta Marie Trnková, která otce Jana dobře poznala při hodinách náboženství. S láskou vzpomíná, jak z rukou P. Jana Buly přijala dne 2. června 1946 první sváté přijímání. Teta má letos již 88 roků, a přesto je v rokytnické farnosti pořád aktivní. Mnohokrát nám o knězi Bulovi s dojetím vyprávěla a nepřestává svědčit o jeho dobrotě a o tom, jak upřímně jej, spolu s ostatními dětmi, měla ráda.

Jaroslava Fialová

Obrázek namalovaný P. Janem Bulou

Z farní ekonomické rady

Sejdeme se na zahradě před farou

K radosti ze vzkříšeného Krista přidávám informace z farní ekonomické rady. Nejprve slíbené podrobnosti k jarní brigádě v sobotu 11. dubna:

Sejdeme se jako obvykle kolem osmé hodiny ráno. Nebojte se přijít všichni, nejde přece jen o práci, ale o další možnou formu, jak se potkat v našem farním společenství. Kdo se necítí na fyzickou práci, může přinést třeba něco na zub, anebo se jen podívat, popovídat, podpořit radou či úsměvem.

Jak už jsem naznačil minule – znovu uklidíme a zvelebíme zahradu a po roce opět vyměníme písek v pískovišti na hřišti. Zbývá douklidit sklep a hlavně vyrobit nábytek do přístřešku z palet. Rádi bychom sestavili i novou linku do místnosti vedle farní knihovny.

Vezměte si tedy prosím, pokud je doma máte, ruční a elektrické nářadí (vrtačky, aku šroubováky, brusky apod.). Předem moc a moc děkujeme. Když nás přijde dost, bude to radost a ne dřina.

Uvolnily se dvě farní zahrady

Dále, než učiníme nabídku široké veřejnosti, rádi bychom vás, farníky, informovali, že se z důvodu dlouhodobého neplacení a též úmrtí uvolnily dvě farní zahrady v lokalitě nad Zamilovaným hájkem. Kdo by zvažoval zájem, může se podívat na web v Nahlížení do katastru nemovitostí, které to konkrétně jsou. Jedná se o parcelu číslo 3363 o výměře 655 m² a parcelu 3340 o výměře 979 m². Vše v katastrálním území Řečkovice. Z obou jsou krásné výhledy na Brno. Tak pokud máte zájem trávit svůj čas v přírodě na zahrádce, neváhejte

a ozvěte se buď přímo panu faráři Michalovi, nebo mailem ekonomické radě: fer.reckovice@gmail.com

Výsledek hospodaření farnosti

Jako obvykle touto dobou přinášíme také výsledek hospodaření farnosti za rok 2025.

V tabulce na další stránce naleznete porovnání plánu na rok 2025 se skutečností. Můžete zde pro informaci nalézt i plán na rok 2026. S tím jsme vás již seznamovali ve vánočním Rožni.

U přípravy tohoto reportu jsem si znovu s vděčností uvědomil, v jak živé farnosti žijeme a kolik věcí jsme díky nám všem, výnosům z majetku, který jsme společně už dříve vytvořili, a štědrosti malých i velkých dárců mohli udělat a pořídit. To není vůbec samozřejmé a Bohu i vám všem za to díky.

Nepochybně vás zarazí značná suma v položce velké opravy a investice (v tabulce je odrážka s hvězdičkou a pod tabulkou částka 7,6 mil. Kč). Vysvětlení je prosté. Vloni jsme kolaudovali novou budovu na místě staré farní kůlny a také se po několika letech podařilo zkolaudovat úpravy v objektu farního klubu a skautských kluboven. Do majetku se tak účetně aktivovaly investice za několik let. Proto zdánlivě nesedí součty v tomto sloupci a nesečtete z nich koncové stavy prostředků na účtu. V takto zjednodušeném výkazu to není možné. Museli bychom otisknout kompletní účetní závěrku. Zájemcům samozřejmě můžeme vše podrobněji ukázat a vysvětlit.

Všem přežeme radostnou, jarem provoněnou velikonoční dobu.

Petr Proků

Porovnání plánu a skutečnosti 2025 a plán na rok 2026

(Kč)	Plán 2025	Skutečnost 2025	Plán 2026
Příjmy:			
Sbírky	1 200 000	1 624 400	1 400 000
Dary	70 000	310 498	100 000
Nájemné	580 000	623 723	550 000
Dotace	0	40 000	0
Další příjmy			
FOL - vstupné, občerstvení, dary			
Příspěvky účastníků pastoračních a evangelizačních aktivit			
Příspěvky ostatní, farní tábor atd.	340 000	267 383	340 000
Úroky	20 000	14 058	10 000
Ostatní	80 000	111 366	10 000
Příjmy celkem	2 290 000	2 991 428	2 410 000
Výdaje:			
Spotřeba materiálu	200 000	503 244	200 000
Ostatní služby	80 000	188 804	80 000
Spotřeba energie	300 000	207 668	280 000
Náklady na běžné opravy a udržování	50 000	270 568	50 000
Mzdové náklady (dohody, pastorační asistentka)	480 000	181 000	450 000
Předpokládané/Odeslané sbírky	150 000	270 357	230 000
Dary a charitativní výdaje	83 000	205 125	83 000
Daně, poplatky a pojištění a poplatky	70 000	48 901	50 000
Farní pastorační a evangelizační projekty	340 000	215 454	540 000
Velké opravy a investice	1 870 000	*na účtu 021	400 000
Výdaje celkem	3 623 000	2 091 121	2 363 000
Rozdíl příjmů a výdajů	-1 333 000	900 307	47 000
<i>(Odpisy-náklad, který však není finančním výdajem)</i>	<i>490 000</i>	<i>536 496</i>	<i>720 000</i>

*7 626 318

Aktivace investice

Peněžní prostředky

k 31.12.2024

k 31.12.2025

pokladna

222 734

110 065

účet Česká spořitelna

1 175 018

1 169 193

účet UniCredit Bank

1 675 670

685 669

Celkem

3 073 422

1 964 926

Hledáme nové lektory

Ráda bych jako koordinátorka lektorské skupiny oslovila manželské páry i jednotlivce z naší farnosti s pozváním ke službě lektora při nedělní mši svaté v 10:00.

Tato služba je krásnou příležitostí, jak se aktivně zapojit do liturgie a přispět k jejímu prožívání. Možná právě ve vás zraje touha sdílet radost z Božího slova s ostatními. Lektor se u nás zapojuje

přibližně jednou za 2–3 měsíce. Jde tedy o časově nenáročnou, zato ale smysluplnou službu. Pokud jste dosud neměli s lektorským čtením zkušenosti, nemusíte se obávat. Rádi vám nabídneme nácvik čtení přímo u ambonu v kostele, kde si vše v klidu vyzkoušíte a získáte potřebnou jistotu.

Zájemci se mohou přihlásit na můj mail jana.levickova@centrum.cz nebo na tel. 773 657 346.

Jana Levíčková

Benefiční koncert

Srdečně zveme na další ročník benefičního koncertu mladých umělců v našem kostele. I letos se můžete těšit na pestrý hudební program. Vybranou částku věnujeme organizaci Mary's Meals, která zajišťuje stravování dětem žijícím v nejchudších komunitách světa. Přijďte s námi v neděli 12. dubna od 17 hodin prožít pěkný podvečer a podpořit dobrou věc. Těšíme se na vás.

Filip Šmerda

www.marysmeals.cz

Farní klub bude!

V minulém Rožni jsme čtenáře Rožně začaly připravovat na myšlenku, že by v naší farnosti mohl fungovat farní klub.

Nyní jsme zase o krůček blíž. Vidíme víc detailů, i když všechny ještě ne (jako třeba termín, kdy to celé vypukne). Přibližně počítáme s koncem dubna až začátkem května. Celý projekt bychom rády svěřily přímluvě svatého Josefa.

Jak si takový klub představujeme?

Jako otevřenou farní hernu, kde **každý čtvrtek od 16 do 18 hodin** bude přítomen někdo z organizátorů. Spolu s námi by měla být připravená činnost, do které se můžou případní příchozí zapojit. Pro začátek předpokládáme, že budeme tvořit něco ze dřeva, v plánu jsou i deskové hry, výroba svíček, zpívání s kytarou a mnoho jiného (ovšem v pravý čas, ne všechno najednou). Docela určitě se nevyhneme společné modlitbě a povídání o Bohu a o víře.

Do klubu nebude třeba se nijak hlásit, zkrátka kdo přijde, ten tam bude (aspoň pro začátek). Co se týče věku, ten vůbec nehraje roli. Když to vezmu od nejmenších, nebude problém, abychom pohlídali batole mamince, která si mezitím chce zaběhnout na nákup. I starší děti bude možné zapojit do nějaké aktivity (vždy z výběru z několika možností). Zároveň máme v úmyslu činnosti nabízet tak, aby bavily i organizátory samotné – i kdyby v ten den do klubu vůbec nikdo další nepřišel. Z čehož vyplývá, že vše zdaleka nebude určeno jen dětem, ale klidně i mládeži a dospělým. Viz zmiňované řezbářství.

Pokud by někdo chtěl přispět organizačně, ať už vymýšlením činností nebo prací s mladšími dětmi, tak ho bereme všemi deseti. Můžete nám třeba k práci přečíst svoji oblíbenou pohádku. ☺

Důležité je, že přijít může opravdu každý, kdo se chce potkat, popovídat, odpoči-

nout si a třeba si i něco zajímavého vyzkoušet. Uvaříme si k tomu čaj a bude chvíli pohoda – obzvlášť pokud přijde i host nejvzácnější, očima neviditelný, ale srdcem docela dobře rozpoznatelný...

Těšíme se na setkání!

Anita a Renča

Díky za radost pro děti vězňů

Koncem roku se naše farnost zapojila do projektu Andělský strom a společnými silami jsme nakoupili, zabalili a poslali vánoční dárky pro 50 dětí, které mají mámu nebo tátu ve vězení. Říkáte si – Vánoce jsou dávno za námi, teď se připravujeme na Velikonoce! Ale zatímco se doba postní blíží ke konci, není tomu tak dávno, co poštou přišly poslední děkovné dopisy od obdarovaných rodin. Ráda bych se s vámi o pár poděkování podělila.

„Moc děkuji, že jste si na kluky vzpomněli a pomohli mi vytvořit pro ně krásné a pohodové Vánoce. Kluci měli z Ježíška obrovskou radost.“

„Dárek byl úžasný. Vše bylo zabaleno s velkou láskou. ♥ Synova radost byla obrovská.“

„Dárek udělal radost vnoučkovi, jelikož to bral jako dárek od maminky. Pro nás to bylo velké překvapení, že někdo něco takového dělá pro děti, které se ocitnou v takové pro ně těžké situaci. Velké poděkování dárcům i vám všem.“

„Dcera má z dárku velkou radost, taky proto, že toho moc tento rok bohužel pod stromečkem nemá.“

„Karolínce dárek udělal velkou radost. A já jsem moc ráda, že máma může něco

dítěti poslat, i když je ve výkonu. Těšíme se, až bude zase s námi doma.“

A tak se raduji z každého z vás, kdo jste Andělskému stromu fandili a pomáhali, protože všechna ta dětská radost je i vaše zásluha. Díky za vaši štědrost, modlitby i ochotu vidět ty, na které se často zapomíná. Těším se, že letos do toho zase půjdeme společně, a kdo ví, třeba těch obdarovaných dětí nebude padesát, ale rovnou sto. A pokud se vám Vánoce zdají daleko a zajímalo by vás, co se děje teď, tak vězte, že v plném proudu jsou přípravy letního Andělského kempu a chystají se také celodenní akce pro děti a rodiny ve věznicích.

Nicméně uprostřed toho všeho se teď chystá něco mnohem většího. Blíží se Velikonoce – čas, kdy si znovu připomínáme, že i tam, kde se zdá být tma, může zazářit světlo, že naděje je silnější než beznaděj a že láska má moc proměňovat lidské životy. A právě to se v příbězích těchto rodin znovu potvrzuje: že žádná situace není tak ztracená, aby do ní nemohl vstoupit Bůh se svou blízkostí, útěchou a novým začátkem.

Lucie Lhotská

Z farní knihovny

Josef Beránek a Petr Glogar: Tvořit nové věci

Přemýšlel jsem, kterou knihu představit ve velikonočním čísle Rožně. Pak mi přišlo, že kniha rozhovorů Josefa Beránka s bosým karmelitánem a terapeutem Petrem Glogarem *Tvořit nové věci* by mohla být ta pravá, poněvadž má velikonoční zvěst přímo v názvu. Zde je mimo jiné část věnovaná duchovnímu růstu, kterou bych zde opsal a popsal:

Proces růstu je rozdělen do čtyř fází. První je chaotická, v níž člověk neví, čemu se v životě věnovat. Strídá různé životní náplně, do žádné však nechce příliš investovat. Druhou fází terapeut nazývá formatickou, v které člověk objeví řád, který jej ochrání od chaosu. „Zachovávej řád a řád zachová tebe.“ Další fází objeví skeptik, který se zeptá, proč se to dělá zrovna tak. *Bude fajn, až doceníme lidi, kteří se odvažují klást otázky, ne proto, aby si odůvodnili svoji pohodlnost a nechť k řádu, ale aby hledali pravdivější pohled na svět.*

Se čtvrtou fází přichází mystik. *Ne snad, že by měl nějaká zvláštní zjevení, mystik je člověkem hlubokého řádu do té míry, že vnímá, že vše kolem nás do něj patří. Formatik má tendenci hodnotit, dělit na černé a bílé, vylučovat jedny či druhé, to je ale mystikovi vzdálené. Richard Rohr by takového člověka nazval moudrým bláznem, který ví, že život je poskládán ze všeho možného a vše v něm má své místo... Každý si zaslouží respekt ve svém lidství. Každý jde svou cestou k Bohu, protože Bůh je jeden. ... Už nejde o to, co dokážu, ani zda vím, co je a co není pravda, co je důležité v životě. C. G. Jung by řekl, co je v první polovině života výzvou, je v druhé polovině neurotickou překážkou.*

Mystik nepotřebuje věci vlastnit, nepotřebuje čerpat jistotu ze svého poznání. Zažil svoji křehkost, bezmoc, a proto se může setkávat s Bohem, který je milosrdenství.

A díky tomu dokáže být sám milosrdný. Člověk, který k víře přistupuje intelektuálně, který má jasno v tom, jak má být to či ono morálně nastavené, se těžko může setkat s Bohem, který je milosrdenství. Setká se s Bohem – moralistou.

Vidíte v něm formatika, přesvědčeného, že Bůh je právě takový, a ne jiný. Bůh nám nastavuje tu tvář, kterou jsme schopni zachytit. Řekněme, že pro mne, jakožto formatika, je důležité dodržovat všechny morální předpisy, pak ke mně může Bůh přicházet jako spravedlivý, protože takto jsem schopen svět vnímat. Bezdomovci mě mohou velmi zneklidňovat a těžko je budu i na ulici snášet.

Jak by řekl C. G. Jung: je důležité mít pochopení pro svůj stín. ... Je jedním z rysů Ježíšova poselství a je i posláním křesťanů, aby byli integrujícím prvkem. Nemyslím ani tak, že by měli smířovat protichůdné tábory, ale že by měli unést – a dát najevo, že v sobě nesou – světlo a stín. To nám konec konců dává možnost vidět svět ve všech rozmanitých barvách a tvarech. Bez světla a stínu se to nestane.

Zatímco do první či druhé fáze skočí člověk v okamžiku a může v ní žít celý život, mezi druhou, třetí a čtvrtou fází probíhá změna postupně. *Sám na sebe člověk moc nedohlídne, většinou potřebuje někoho, kdo mu to zrcadlí a sebestroměna se odehrává v reálném světě, neděje se tím, že o ní člověk přemýšlí.*

Rád bych tu poděkoval paní Janě Levičkové, že nám dala tip na knihu, kterou by sama měla ráda v knihovně. Pravdou je, že v knize citovaný názor na synodální proces nám v knihovně zatím scházel. Z knih o této problematice, které dávají přednost spíše rozhovoru v přítomném čase, bych zmínil závěrečný dokument „Za církev synodální“, „Dopisy papeži“ Tomáše Halíka či „Křesťanství ve víru kulturních válek“ od Tomáše Petráčka.

Jan Votava

Gustovo okénko

☺ Sedí myš s malými myšičkami ve spížce a pochutnávají si na dobrotách. Najednou se objeví kočka. Myší maminka se otočí a začne zuřivě štěkat. Míca nadskočí a upaluje pryč. Obrázek je doprovázený vítězným sdělením: „Alespoň vidíte, děti, jak je důležité znát cizí jazyky.“

☺ Při slavnosti sv. Josefa jste mohli zahlédnout, že svíčky na obětním stole měly fialový proužek, kdežto svíčky na oltáři měly proužek zlatý. Možná se ptáte proč? Domnívám se, že svatý pěstoun Pána Ježíše měl rád fialky.

(ad)

Fridays ForHim pokračují!

Pravidelné večery chval Fridays ForHim, pořádané kapelou ForHim, proběhly v plánovaných termínech, tedy ve všech měsících roku 2025 s výjimkou června a letních prázdnin, s návštěvností pohybující se mezi 100 až 220 účastníky ve věku 10–25 let. Na všech chválových večerech byla vystavena eucharistie v monstranci a příchozí měli možnost přimluvné modlitby i zpovědi. Obě mládež hojně využívala. Po chválách, které dosahovaly délky až 105 minut, bylo vždy mladým zdarma nabídnuto agapé, kde se mohli potkat se svými vrstevníky u dobrého jídla a pití. Agapé netrvalo déle než dvě hodiny, pravidelně se tedy končilo před 23. hodinou. Agapé bylo připravováno dvěma týmy – deko-račním, který měl na starosti výzdobu prostoru, a tzv. agapáři. Ti nakoupili, nachystali a během samotného večera také doplňovali jídlo a pití. Bohu díky za jejich službu!

Po vyslechnutí spousty svědectví účastníků je možné s jistotou říci, že večery Fridays ForHim byly a jsou pro spoustu mladých lidí pravidelným místem bezpečí, ztišení i radosti, kde se mohou osobně setkávat a hlavně budovat svůj vztah s Bohem. To kapele ForHim působí velikou radost a také proto bude náš projekt pokračovat i v roce 2026.

Jan Němeček

Z Barcelony na Montserrat a Tibidabo po svato-jakubských cestách

Na jarní prázdniny jsme si koupili letenky do Barcelony. Španělskem se zrovna proháněla jedna bouře za druhou, ale nás to neodradilo.

V sobotu jsme brzy ráno dojeli do Bratislavy, nasedli na letadlo a zamířili na El Prat. V půl dvanácté jsme přistáli. Čekalo nás 28 kilometrů do ubytování. Kráčeli jsme po polních cestách a cyklostezkách okolo řeky Llobregat. Po nedávných deštích byla voda zkalená a divoká. Sluníčko se činilo o sto šest, brzy v batozích skončily bundy i mikiny. Ale na kaluže podél cest zatím nestačilo, místy jsme museli přeskakovat jako žabičky. Navečer jsme ucaprtaní, ale šťastní dorazili do Sant Andreu de la Barca.

Ráno jsme pokračovali přes Dáblův most v Martorellu, podél rozvodněné řeky, později okolo silnice s občasnými přeskoky přes svodidla. Krátce před polednem jsme došli do Olesa de Montserrat, kde jsme spočinuli při nedělní mši. Pojedli jsme z vlastních zásob a plní elánu pokračovali dál. Montserrat se nám s každou zatáčkou víc a víc přibližoval.

Nejkrásnější úsek cesty byl ten poslední, kdy se pěšina zařizla do kopců, pod námi hučela řeka a sluníčko svítilo jako o život. Na Montserrat jsme se nakonec svezli lanovkou, protože už se blížila pátá hodina a my se potřebovali ubytovat. Hodili jsme batohy na postel a vydali jsme se na prohlídku návrší. Turisté postupně odjížděli a na hory se snášel večerní klid. Prohlédli jsme si ztichlý chrám a užasle se zaposlouchali do zpívaných nešpor. Byla to nádhera. Svatost tohoto místa na mě dolehla mnohem silněji než v Santiagu. Večer jsme se ještě krátce prošli, podívali se z vyhlídky na nedalekou Barcelonu svítící tisíci světylky, a potom nás už vítr zahnal zpátky do albergue.

Ráno nás probudily první paprsky sluníčka. Nejdříve jsme vyrazili do chrámu uctít P. Marii Montserratskou (La Morenetu) – dotykem a pohladením, jak je zde zvykem. Pak jsme vystoupali do hor, na vyhlídku u sv. Anny a k okolním ruinám. Zpátky dolů jsme seskákali akorát na mši. Po ní jsme ještě stihli vyběhnout ke kapli sv. Michaela a na vyhlídku ke křížku. Stálo to za to! Výhledy na okolní kopce, zasněžené Pyreneje a Barcelonu byly úchvatné. Akorát vítr fučel tak, že jsem se bála, že nás odvane až do moře. Nu a pak už byl čas seběhnout kopec k lanovce, sednout na vlak a přesunout se do města.

V Barceloně bylo krásně, ale my nakonec stejně utíkali od davů turistů do parků, kostelů, na pobřeží nebo do botanické zahrady.

Že se nám pořád tolik stýskalo po Montserratu, udělali jsme si aspoň pěší pouť na Tibidabo. Z ubytování jsme to měli krásných 11 km přímo do kopce. Ale nakonec to bylo pohodovější než výstup

na Hostýn. A byl odtud úžasný výhled na město i širé moře sahající až k obzoru.

Nakonec byl čas se vrátit... do Barcelony, do Brna, domů... Ale ve vzpomínkách se na Montserrat budeme vracet ještě hodně dlouho.

Veronika Hamerníková

Poutní místo Vranov (5. část)

Na konci 19. století zaznamenává vranovský farář P. Antonín Weinlich ve své knížce věnované poutnímu místu, že poutě na Vranov chodívaly od dob vzniku poutního místa. Podrobněji pak popisuje svou současnost a rozdělení poutí na „menší“ na jaře a „větší“ na podzim. Na menší poutě přicházivali poutníci zejména z východní a jižní Moravy a Uher, na podzim pak skoro z celé Moravy, Rakouska, z Čech a ze Slezska. Během jarních poutí doputovalo na Vranov 20–40 procesí, během velké pouti na podzim však až 300 průvodů, z nichž některé čítaly 200, 500 ba i 1000 poutníků! Aby bylo možné tento přívál lidí organizačně zvládnout, byl příchod procesí z blízka i daleka předem určen den po dni po celé září.

Ovšem už 30. srpna přicházivali poutníci z Ořešina, kteří podzimní poutě zahajovali, a poslední pouť byla na svátek Panny Marie Růžencové, tedy v říjnu. Jen namátkou, odkud až poutníci vycházeli: Trnava, Nitra, Bratislava, Budapešť, Vídeň, Poysdorf, Litomyšl, Doubavník, Křižanov, Přibyslavice, Valeč, Lavičky... A desítky a desítky dalších míst. Na Vranově se tak v tom čase mísila nejružnější nářečí, ale také němčina i maďarština.

Ve svých vzpomínkách „Cesta k národnímu divadlu“ vzpomíná český herec Jaroslav Vojta, který vyrůstal také v Brně, na svou babičku, s níž chodíval na poutě na Vranov z Králova Pole. Na tuto událost se těšil celý rok. V paměti mu utkvěla příhoda, která se odehrála, když coby malý chlapec (v 90. letech 19. st.) byl na Vranově poprvé: „*Vzpomínám si, jak si babička koupila voskovou ručičku a nožičku, poněvadž ji zlobil revmatismus, a dala mi je v kornoutě zabalené podržet.*“ (Jednalo se o tzv. votivní předměty, které si věřící kupovali, aby takto vyjádřili svou prosbu o uzdravení konkrétní části těla nebo také na poděkování za uzdravení – pozn. autorky). „*Neměl jsem tenkrát potuchy, proč mi babička vtiskla do ruky ten záhadný kornout. Myslil jsem, že jsou v něm nějaké pochoutky pro mne. A poněvadž jsem byl neustále hladový, pustil jsem se do milých voskových obětin. Bylo pro mne samozřejmé, že když mi je jednou babička dala, že je musím také sníst. Nemohu říct, že by mi nějak zvlášť chutnaly. Vosk se mi nepříjemně lepil na zuby, ale abych babičku nepohněval, s velkým přemáháním jsem všechny do sebe nasoukal. Konečně tlačence trochu polevila a my jsme se s babičkou ocitli před sakristií, kde se odevzdávaly voskové předměty. Držel jsem se jednou rukou babičky za sukni, abych se v tlačence neztratil, ve druhé jsem pak svíral prázdný zmačkaný kornout. Tu se ke mně babička obrátí a povídá: „Jardo, dé sem tu škarnótku s téma figurkama.“ „Tož jakó?“ ptám se já. „Deť sem ti ju dala podržet,“ řekla babička. „Ale babičko, to sem snědl, myslel jsem, že to musím snést! Šak mně to ani nechutnalo.“ Před Boží tváří vlepila mi babička lískanec a s pocitem ulehčení*

povídá: „Synku, ty seš přece enom tróba. A pak mám bét zdravá...!“

Vojtově babičce se sice zdraví pravděpodobně nenavrátilo, ale na Vranově jsou dochovány knihy i obrazy, které mnohá zázračná uzdravení popisují. Jako první je uveden příběh maršálka Viléma z roku 1240 stojící na samém začátku poutního místa a následují stovky dalších uzdravení na přímluvu Panny Marie ze slepoty, nemocí všeho druhu, těžkých pौरazových stavů, a dokonce i probuzení k životu několika utonulých dětí.

Jana Levíčková

Článek pro děti

Milé děti, milí čtenáři,

dočkali jsme se Velikonoc... A co teď? Teď budeme zase na něco čekat. Možná na prázdniny, na léto, na nějaký ten volný den v květnu... nebo třeba na Den dětí.

My lidé totiž pořád na něco čekáme. Pořád se po nás chce trpělivost. Někdy čekáme, až uteče čas – až budou Vánoce, narozeniny, až skončí neoblíbená hodina nebo začne přestávka. Čekáme na balíček, až přijdeme na řadu u doktora nebo až vyjde nová série oblíbeného pořadu.

A někdy je to ještě těžší – máme být trpěliví sami se sebou. Třeba když se něco učíme a ono to nejde a nejde. Nebo máme být trpěliví s druhými lidmi a čekat, až nás pochopí, až se změní. A někdy dokonce s Pánem Bohem, když se modlíme a modlíme, prosíme a prosíme... a odpověď nepřichází tak rychle, jak bychom si přáli. Trpělivost není snadná. Občas máme pocit, že nás v ní náš Nebeský Otec pořádně zkouší. Že s námi nemá soucit, co se týče čekání.

Možná si říkáme, že Ježíš to měl jednodušší. Vždyť v církevním roce to vypadá, že všechno šlo tak rychle – jednu chvíli slavíme jeho narození, pak už dělá zázraky, chvíli trpí... a najednou už přichází vzkříšení. Jenže to je jen zdání.

Pán Ježíš byl nejen Boží Syn, ale také skutečný člověk. Prožil dětství – učil se chodit, mluvit, poznávat svět. I když nemusel, přijal tuto cestu. Učil se tesařině od svatého Josefa, a to není nic jednoduchého. Kolik asi bylo třísek, nepovedených pokusů a chvílí, kdy to chtělo velkou trpělivost?

A také Ježíšovo působení mezi lidmi. To nebylo žádné mávání hůlkou nebo davy fanoušků. To bylo mnoho kilometrů v nohách, plno špíny, spaní v nepohodlí, jídlo podle možností a tolik nechápavých lidí okolo. Bylo potřeba mnoho trpělivosti.

A co teprve čekání na utrpení... Když víme, že nás čeká něco nepříjemného, chceme to mít rychle za sebou. Ale Ježíš věděl, co přijde, a přesto trpělivě dál žil svůj pozemský život jako člověk a čekal, až přijde jeho čas.

Slavíme Velikonoce. Ježíš Kristus zvítězil nad smrtí. Prošel lidským životem se

vším, co k němu patří – i s čekáním a trpělivostí. A nyní nás zve k sobě. Má trpělivost s našimi pády, s naším hledáním, s našimi návraty. A čeká, až zvolíme cestu k Němu.

Přeji vám pozeňnané prožití Velikonoc a dostatek trpělivosti – s druhými, sami se sebou i s časem, který se někdy vleče... a jindy zase utíká až podezřele rychle.

Terka

Redakční rada Rožně

V loňském vánočním čísle Rožně o. Michal informoval, že na základě jednání pastorační rady bylo domluveno, že od prvního letošního čísla bude mít Rožně na starosti nová redakční rada. Tato rada již pracuje, a to ve složení Václav Štaud a Lukáš Dlabáček (editace a korektury), Katka Svobodová (sazba a komunikace ohledně tisku) a Pavel Rejman (záložní technická podpora). Otec Michal koordinuje, píše úvodníky a žehná... ☺

Zároveň připomínám nový mail pro zasílání příspěvků a komunikaci s redakční radou: rozen@farnostreckovice.cz

Pavel Rejman

Pořad bohoslužeb do letních prázdnin

1. 4.	St		18:00	na poděkování a za Boží pomoc a ochranu
2. 4.	Čt	Zelený čtvrtek	18:00	za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší famosti
4. 4.	So	Bílá sobota	20:00	na poděkování za dar křtu
5. 4.	Ne	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	07:15	za živou a zemřelou rodinu Schwarzovu, Kovářovu a Štěpánkovu
			08:30	na poděkování za 60 let života s prosbou o pozeňnaní pro celou rodinu
			10:00	za farní společenství
6. 4.	Po		08:00	za zemřelého Josefa Bořeckého a Boží pozeňnaní a dary Ducha Svatého pro živou rodinu
7. 4.	Út		18:00	za zemřelé Marii a Josefa Hrozkovy, jejich rodiče a živou rodinu
8. 4.	St		18:00	na poděkování za dar života s prosbou o Boží pozeňnaní a dary Ducha Svatého
9. 4.	Čt		07:00	za odpůrce Pochodu pro život a jejich obrácení v duchu Kristových slov o lásce k nepřítelům
10. 4.	Pá		18:00	za zemřelou Rostislavu Linhartovou

11. 4.	So		07:00	na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svatého, za živou a zemřelou rodinu a duše v očistci
12. 4.	Ne	2. neděle velikonoční	07:15	za rodiny Procházkovu, Zerhauovu, Neužilovu, Jarošovu a Cardovu
			08:30	za farní společenství
			10:00	za zemřelé Věru a Přemysla Kosmákovy a jejich rodiče
14. 4.	Út		18:00	na poděkování za dar života tatínka Františka a syna Martina
15. 4.	St		18:00	za celou zemřelou a živou rodinu Žitkovu
16. 4.	Čt		07:00	za Antonína Petruje a celou rodinu a živou a zemřelou rodinu Kupskou
17. 4.	Pá		18:00	za nemocné
18. 4.	So		07:00	za zemřelé Rudolfa a Boženu Čechovy
19. 4.	Ne	3. neděle velikonoční	07:15	za farní společenství
			08:30	za živou a zemřelou rodinu Lukáškovu a Trávníčkovu a Boží požehnání pro živé rodiny
			10:00	za zemřelého Jana a Bohumilu Pavelkovy
21. 4.	Út		18:00	na úmysly dárců
22. 4.	St		18:00	na úmysl dárců
23. 4.	Čt		07:00	za živou a zemřelou rodinu Dobešovu
24. 4.	Pá		18:00	za farní evangelizační buňky
25. 4.	So		07:00	za zemřelé – zvláště za ty, kteří nás v tomto měsíci opustili
26. 4.	Ne	4. neděle velikonoční	07:15	za rodinu Hudcových, Elekových, Babjakových a Koščových
			08:30	za farní společenství
			10:00	za manžele Bližkovských
28. 4.	Út		18:00	za zemřelého manžela Jana, živou a zemřelou rodinu
29. 4.	St		18:00	za zemřelého manžela Jana a rodiče
30. 4.	Čt		07:00	za zemřelého Vladimíra Vohánku a živou a zemřelou rodinu
1. 5.	Pá		18:00	za nemocné
2. 5.	So		07:00	za kamarádku Martu Horákovou, její rodiče a manžely
3. 5.	Ne	5. neděle velikonoční	07:15	za farní společenství
			08:30	za živou a zemřelou rodinu Černoškovu, Burdovu, Kroupovu a Vachovu
			10:00	za zemřelého P. Jana Pavlu a manžela Jana
6. 5.	St		18:00	na poděkování
10. 5.	Ne	6. neděle velikonoční	07:15	za farní společenství
			08:30	za spásu duše Radka a Boží pomoc pro pozůstalou rodinu
			10:00	za zemřelého Jaroslava Hudce a živou rodinu
12. 5.	Út		18:00	za blahřečení otce Josefa Toufara
13. 5.	St		18:00	na poděkování za dar života a dary Ducha Svatého
14. 5.	Čt		07:00	za ty, kdo připravují snoubence, aby jim poskytli správnou orientaci v úctě a ochraně početých dětí
			18:00	na úmysly dárců
15. 5.	Pá		18:00	za zemřelou rodinu Švarcovu a Kučerovu a živé rodiny
16. 5.	So		07:00	za Jana a Marii Havlíčkovy a jejich synovce Jaromíra Plachého
17. 5.	Ne	7. neděle velikonoční	07:15	za zemřelého manžela Jaroslava, rodiče Daškovy a Hobzovy a Annu, Štěpánku a Karla Harákovy
			08:30	za farní společenství
			10:00	za děti, které dnes přistoupí k 1. sv. přijímání a jejich rodiny
18. 5.	Po		18:00	na poděkování za dar života a milost obrácení pro bratra
19. 5.	Út		18:00	za bratry a naše rodiny
20. 5.	St		18:00	za živou a zemřelou rodinu
21. 5.	Čt		07:00	za živou a zemřelou rodinu Novákovu a Richtárovu a za zemřelou Ludmilu Karáskou
22. 5.	Pá		18:00	za zemřelé manžele Kovačovy, oboje rodiče a živou rodinu
23. 5.	So		07:00	za zemřelé – zvláště za ty, kteří nás v tomto měsíci opustili
24. 5.	Ne	Slavnost Seslání Ducha sv.	07:15	na poděkování za dar víry
			08:30	za uzdravení a Ducha Svatého pro celou rodinu
			10:00	za farní společenství

25. 5.	Po		07:00	na úmysl dárce
26. 5.	Út		18:00	za živou a zemělou rodinu Kubicovu, Škvařilovu a Zbořilovu
27. 5.	St		18:00	za Václava a Marii Literákovy a živou rodinu
28. 5.	Čt		07:00	na úmysl dárce
29. 5.	Pá		18:00	za farní evangelizační buňky
30. 5.	So		18:00	za rodiny
31. 5.	Ne	Slavnost Nejsvětější Trojice	07:15	na úmysl dárce
			08:30	za farní společenství
			10:00	za živou a zemělou rodinu Svobodovu, Vojtovu, Vejmolovu a Horákovu a dar zdraví pro celou rodinu
1. 6.	Po		18:00	na poděkování a za dar víry a zdraví pro syny
2. 6.	Út		18:00	na úmysl dárce
3. 6.	St		18:00	za zemělého manžela Karla a živou rodinu
4. 6.	Čt		18:00	za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
5. 6.	Pá		18:00	za nemocné
7. 6.	Ne	10. neděle v mezidobí	07:15	na úmysl dárce
			08:30	za zemělého manžela, bratra, dvoje rodiče a živou rodinu
			10:00	za farní společenství
9. 6.	Út		18:00	za živou a zemělou rodinu
10. 6.	St		18:00	za zemělého Bohuslava Navrátila, dceru Alici a rodiče
11. 6.	Čt		07:00	za odstranění zla vraždění nenarozených dětí
12. 6.	Pá		18:00	za zemělého Jakuba Procházkou a živou rodinu
13. 6.	So		07:00	za živou a zemělou rodinu Burgetovu a Prusenovských
14. 6.	Ne	11. neděle v mezidobí	07:15	na poděkování za dar života syna a požehnání pro jeho rodinu
			08:30	za farní společenství
			10:00	za živé a zemělé obyvatele Ořešína
16. 6.	Út		18:00	za živou a zemělou rodinu Javorskou a Rackovu
17. 6.	St		18:00	na úmysly dárců
18. 6.	Čt		07:00	za zemělého manžela Vlastimila a živou rodinu
19. 6.	Pá		18:00	za dar zdraví pro otce Pavla
20. 6.	So		07:00	za Boží požehnání pro živé a zemělé dobrodince a jejich rodiny a za ty, kterým jsme dlužni
21. 6.	Ne	12. neděle v mezidobí	07:15	za zemělého manžela Pavla, syna Petra, rodiče a prarodiče z obou stran a živou rodinu
			08:30	za farní společenství
			10:00	za zemělou Martu Varausovou a živou a zemělou rodinu
23. 6.	Út		18:00	na úmysl dárce
24. 6.	St		18:00	za živou a zemělou rodinu Pohankovu, Fráňovu a Jurásovič
25. 6.	Čt		07:00	za zemělé Hynka a Marii Buchtovy a jejich syna Pavla
26. 6.	Pá		18:00	za farní evangelizační buňky
27. 6.	So		07:00	za zemělé – zvláště za ty, kteří nás v tomto měsíci opustili
28. 6.	Ne	13. neděle v mezidobí	07:15	za zemělého Zdeňka Sýkoru a jeho zemělé příbuzné
			08:30	za zemělou Marii Chrástkovou, Ladislava Chrátka a živou a zemělou rodinu
			10:00	za farní společenství
29. 6.	Po		18:00	na úmysl dárce
30. 6.	Út		18:00	na úmysl dárce

Srdčně děkujeme za všechny příspěvky a přejeme vám požehnanou dobu velikonoční!

Rožen – zpravodaj římskokatolické farnosti při kostele sv. Vavřince v Brně-Řečkovících, č. 2/2026, ročník XXIX.

Vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Neprodejné. Vyšlo v nákladu 400 výtisků 5. 4. 2026. Tisk: MJ Servis.

Kontakt pro příspěvky: rozen@farnostreckovice.cz | Farní web: <https://farnostreckovice.cz>

Uzávěrka příštího čísla je **5. 6. 2026.**